

Peterinon 5/11 95.

Taljo, taljo kiitoksin Pitterille
kirjeestän! Se sisältää, kovin suuret
kovin vakavaa — ja sentähden se
vaatii niin perinjoaljiota mieltämiötä
ennen kuin sulle kykeneis varsinaista
vastinetta kyhaamaan... Jä kaaka
näyttää sittä, etten siihen saa
aikaa odettamallekaan — niin jirre-
nyt vain muutenmoisen rivin, siinä
leivossa, että tapaamme teisemme,
ja silloin puhellemme selväksi sekä
sen tärkeimmän asian jota olemme
tulleet kirjeiosämme kaaketelleeksi,
että kaikki teisetkin asiat. —

jiota en tahtaisi kirjellisesti
suhella, siinä pelkään, ettette vai-
minua kirjellisesti käsittää — joten
saattaisin Teille vaan tarpeesta
levottomuutta.

Olen kovin ilainen, kuin viime
kirjeessänne mainitsitte olevanne
„Terve, raukas, ilainen”. Sydämmes-
täni toivon että sitä edellisenkin
olisitte! —

Toivon ole mitään piistansatto-
mia esteitä, niin tekään
^{hyvin ja käykää}
joutu tervehdyksellä luonamme.
Hyvin vaimiota toivoo
Marjan Äiti

Suuresti ihailen rokoittamattomia
suurellanne, vaimikta huumon
kannustami elämä-
vaa